

Diocore verum
Quid videret? HORATIUS.

NUMMER 75

'S BOSCH.

ZATURDAG 22 JUNIJ 1833

Duitschland.

FRANKFORT, 17 Junij.

De *Kölnsche Zeitung* deelt het navolgende berigt mede. De stad Thorn is op den 4 mei door een groot ongeluk getroffen. Op dezen dag, omstreeks 7 uren des avonds, deed een jongen, die bij den koopman *Wechsel* als leerling stond, zoo men vermoedt uit wrok tegen zijnen meester, het bovengedeelte van diens in de breede straat, nabij de markt gelegene woonhuis, door het aldaar opgelegde buskruid te ontsteken, in de lucht vliegen. De uitbarsting was vreeselijk; drie menschen werden daardoor gedood, en ongeveer een twintigtal meerder of minder bedenkelijk gewond. Vele zich op de straat bevindende lieden stortteden van schrik ter aarde; de belevende huizen werden echter geheel vernield, en ongeveer een dertigtal der meer verwijderd staande woongebouwen zwaar beschadigd. In de nabijgelegen straten zijn nagenoeg alle vensters verbruyzeld en zelfs met derzelver raamkruissen uitgeslagen. Het lijk van den jongen, die dit onheil heeft gesticht, werd op 100 schreden afstands op een dak gevonden, zijn ééne been was echter boven over het raadhuis henen, op ongeveer 300 schreden afstands, op een dak voortgesleurd. Overal in de straten vond men tegels en dakpannen liggen, zoodat men zich zelfs verwonderen moet, dat niet nog meer menschen verplet zijn geworden.

Volgens nader ingekomen berigten over de reis van den kroonprins van Beieren naar Griekenland, was Z. K. H. den 2 Mei te Zante aangekomen en den 5 bij Pyrgos aan land gestapt, en had vandaar de reis door Arkadie te paard voortgezet. Den 6 moest de kroonprins te Aulona in eene ellendige hut, en den 7 bij Andriasena onder een afdak overnachten. Den 8 kwam hij op het kasteel van *Kolokotroni* te Karitene, den 9 te Tripolitza en den 10 te Nauplia aan, alwaar Z. K. H. met groote vreugde ontvangen werd en eene week aan het koninklijke hof vertoefde. Middelerwijl moest het stoomschip *Francisco I.* met hetwelk de prins tot Zante gekomen was voor Nauplia aankomen, en alsdan zou Z. K. H. met hetzelfde de verdere reis naar Konstantinopel, Smirna enz. voortzetten. (Volgens berigten uit Triest is zulks werkelijk den 17 Mei gebeurd.)

De heijersche hulptroepen in Griekenland hebben thans Kalamata, Korinthe, Lepanto, Patras met de aanblijvende kastellen, Athene, Nearepentes en Karitene bezet. Zij zijn overal door het volk met groote vreugde ontvangen geworden.

Brieven uit Konstantinopel, van den 25 Mei, bevelzen het volgende: Het onstandvastige en tegenstrijdige gedrag van den Sultan in den jongsten tijd is moeilijk te verklaren, indien men geene kennis draagt van de intriges, die steeds rondom hem, deels door zijne eigene ministers, deels echter ook en wel voornamelijk door vreemde ministers gebezigd worden. Alle gezanten hadden daarbij hunne rol. Aan het hoofd stond Frankrijk aan deze, Rusland aan de andere zijde. Zoo als nu de betrekkingen van de eene of de andere partij tot de Porte gesteld waren, zoo veranderden ook de overige gezanten hunne staatkunde, en traditten hunnen invloed dienvolgens te doen gelden. Was de eene partij in het bezit van het vertrouwen der Porte, zoo waren de vereeuigde pogingen tegen deze gericht, omdat men vreesde dat zij te hare baatzucht dezen invloed zou misbruiken. Inzonderheid werkten echter verscheiden met kracht den invloed van Rusland tegen, hoewel echter altijd op eene wijze, welke aan hunne betrekkingen tot Rusland geen nadeel kon doen, terwijl Frankrijk bij voortdurende groote veerkracht betoonde. Dit is de ware sleutel tot hetgeen men dezer dagen heeft zien gebeuren.

Het Oostenrijksche regeringsblad, van den 11 dezer, bevestigt de volgende tijdingen uit Konstantinopel, van den 25 Mei: Door het verlenen van het district van Adana aan Ibrahim is, dese pacha volkomen tevreden gesteld en heeft zich gehaast, den Sultan zijne dankbaarheid voor dit nieuwe gunstbewijs te kennen te geven. Een groot gedeelte der Egyptische troepen heeft Kutahia reeds verlaten, en binnen kort zal Ibrahim zelf met de rest zijner troepen volgen.

Nu de Egyptische zaak afgedaan is, heeft Halil pacha last ontvangen om Alexandria te verlaten, en naar zijnen post te Konstantinopel weder te keeren. Ter vereeniging en vaststelling

van eenige punten, betreffende de gewesten aan het bewind van *Mehmed Ali* toevertrouwd, zal zich de gewezen Dettendar des legers, *Ehmedsch Edhem Efendi*, naar Alexandria begeven.

Met buitengewone gelegenheid heeft men voorts te Wenen officiele berigten uit Konstantinopel, van den 28 Mei, ontvangen, welke bevestigen, dat Ibrahim's leger reeds dan terugtoeg over den Taurus aangenomen heeft. Zij melden voorts, dat de Russische land- en zeemagt nu alle voorbereidselen tot het vertrek gemaakt worden, hetwelk overvloedig zal plaats hebben, zoodra de tijding inkomt, dat de terugtoeg der Egyptenaren bewerkstelligd is. Men rekent, dat men binnen veertien dagen deze tijding zal kunnen hebben. De russische gezant heeft een zijner adjudanten met eenen beambten der porte naar Kulaïho gezonden, om het berigt van den terugtoeg binnen den kortsten tijd te bevestigen.

Men schrijft uit Hanover, dat de onderkoning tot administrerende voogden over de goederen van den hertog Karel van Brunswijk, die uit kracht van art. 4 der agnatieke ordonnantie van den 3 april II. onder curatele is gesteld, benoemd heeft den groot-kamerheer van het hertogdom Brunswijk, den graaf *Obery* te Brunswijk, de president van het geregtshof van *Praun* te Wolfenbittel en den opperraad van justitie *Jacobi* van dezelfde plaats, welke in deze hoedanigheid eed hebben afgelegd.

Z. M. de Koning van Denemarken heeft zich den 8 dezer op reis begeven ten einde het door hem voorgenomen toernee in zijne staten te doen.

In Silezie zijn, door de langdurige droogte, onderscheidene bosschen in brand geraakt, waardoor groot nadeel aan de bezitters is toegebracht.

Z. M. de Keizer van Rusland is den 3 dezer te Riga aangekomen en heeft den volgenden dag eene groote wapenshowing gehouden, over het, in de omstreken dier stad bijgevoerde leger-corps. Den 5 is de Keizer verder naar Reval gereisd.

Frankrijk.

PARYS, 17 Junij.

De bepaling, die op voorstel van den heer *Eschassier* door de meerderheid van de kamer der afgevaardigden aangenomen, dat de sedert 1814 in Frankrijk nieuw opgerigte bisdommen zullen moeten uitsterven, schijnt in de verschillende departementen eenen ongunstigen indruk te hebben gemaakt. Een aantal R. K. ingezetenen van Nimes hebben een verzoekschrift aan de kamer der pairs aangeboden, opdat deze de bedoelde bepaling weder uit de begrootings-wet mocht doen verwijderen, en de pastoors dier stad hebben zich, tot behoud van den bisschoppelijken zetel aldaar, aan Koning *Lodewijk Philips* gewend. Deze geestelijken eindigen hun verzoekschrift met het verzoek om uit eigene middelen de kosten der onstandhouding van het bisdom te bestrijden.

Men verzekert dat bij twee ordonnantien benoemingen gedaan zijn voor de bisschoppelijke zetels van Montauban en Tarbes. Deze ordonnantien zijn van vroegere dateren, dat het amendement der afgevaardigden. De benoemde geestelijken zijn, voor Montauban, de abbe *de Treliassac* groot vikaris van Bordeaux, en voor Tarbes, de abbe *Double*, pastorieer der kathedrale kerk van Montauban. Hun is van hunne benoeming kennis gegeven. De abbe *de Treliassac*, die den stoel van Montauban, voor eenige maanden had van de hand gewezen, heeft er zijne afzigt op niet w. aangekocht zijnde in toegestemd denzelven te nemen.

Tegen de helft der volgende maand begeeft zich H. M. de Koningin met de prinsessen *Mario* en *Clementine* naar Brussel.

Engeland en Frankrijk moeten sterke vertoogen tegen het bezetten van Konstantinopel door de Russen aan het kabinet van Petersburg gezonden hebben; ook zou Oostenrijk zich daar tegen hebben verklaard.

Meyrouw de hertogin van Berry heeft eindelijk op den 8 dezer des morgens om tien ure, de citadel van Brest verlaten. Zij is, met eene boot, gecommandeerd door den heer *de* op de oorvet *de Agatha* gebragt. De generaal *B...*

Dons vergezelden haar tot aan de plaats harer bestemming. Z. H. de prins en mevrouw de prinses *Theod. de Bausfronot* alsmede de graaf *de Menars*, hebben verlof gekreegen om haar te volgen en zijn met haar scheep gegaan. De *Moniteur* van den 9 voegt er bij dat het kind van de hertogin en deszelfs minne met haar vertrokken zijn. Vier à vijfduizend personen waren op den kant van het vaarwater, hetwelk de boot volgde om zich naar de corvet te begeven, bij een vergaderd. De *Agatha* ging terstond, onder begunstiging van eenen goeden wind en zeer goed weer, onder zeil. Na verloop van een uur was zij nit het gezicht. De kamer der afgevaardigden heeft ten 10 dezer, bij eene dag-order, de klachten tegen de in vrjheidstelling der prinses niet aangenomen.

Er heeft op den doortogt der hertogin van Berry om zich van de citadel naar de boot, welke haar naar het schip moest brengen, eene eerbiedige stilte geheerscht. Bij het verlaten van de haven werden haar mevrouwen de gravinnen *de Luc* en *d'Isle* voorgesteld. Bij hare aankomst op het stoomschip, werd de prinses door den abbé *Sabathier*, haren aalmoesnier ontvangen. Deze geestelijke haar aan de kapel van Notre-Dame de la Garde, welke zij in Provence bezocht had, en het vertrouwen, waarmede de matrozen van het zuiden gewoon zijn de Koningin der Engelen aan te roepen, herinnerende, heeft aan de hertogin voorgesteld, om de reis, welke zij ging ondernemen, ook onder dezelfde bescherming te plaatsen. Mevrouw heeft dit voorstel met ijver aangenomen. De personen, welke aan boord van de *Bordelais* gegaan zijn, waren, met de toestemming van den generaal *Bugeaud*, mijnheer de markgraaf, mevrouw de markgravin en mejufvrouw *de Dampierre*, de markgraaf *de Barbançois*, de burggraaf *de Mesnard* en de graaf *Lodewyk de Calloimont*. Eenige personen hebben zich met booten in de overvaart op de rivier begeven. Bij het verlaten van de stoomboot gaf mevrouw de hertogin van Berry 1,000 fr. aan de matrozen, die daarop den dienst verrigten. Daar de zee eenigen tijd onstuimig was, kon men de korvet, welke op het benedenste der rivier lag, niet voor zes uren des avonds naderen. Deze laatste ging ten 9 ure onder zeil. Men meldt, dat iemand aan de hertogin gevraagd hebbende, of zij het land wel gaarne verliet, zij met levendigheid zou geantwoord hebben: *De citadel, ja! maar Frankryk, neen!*

— Het tweegevecht tusschen den marquis van Dalmatie, zoon van den maarschalk *Soubt*, en den kolonel *de Bricqueville*, is zonder bloedvergieten afgeloopen. Nadat beide onloochenbare bewijzen van moed gegeven hadden hebben de getuigen, de maarschalk *Clausel*, de generaals *Jacqueminot* en *Excelmans* en de afgevaardigde *Bacot* een einde aan den strijd gemaakt en verklaard, dat zij volkomen aan de eer hadden voldaan.

De maarschalk heeft begrepen den Koning zijn ontzeg te moeten aanbieden na de beschuldigingen, die de heer *de Bricqueville* tegen hem heeft ingebracht; doch de Koning heeft zijn verzoek niet aangenomen.

— De prins *de Souza* is hier als buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van den Koning van Griekenland geaccrediteerd.

— De exconventionele *Morcas*, oud ontvanger generaal der Saône- en Loire, is te Charbonnière, nabij Maçon overleden.

— De municipale raad van Burges heeft voor de handhaving van de broeders der christelijke scholen gestemd.

— Men verneemt, dat de ontruiming van Morea door de fransche brigade den 21 der vorige maand een aanvang mocht nemen.

— De openbare processien, op zondag na heilig Sacramentsdag, hebben in vele voorname steden, zoo als te Amiens, Angers, Mans, Rennes, Clermont, Bordeaux, Moulins en anders met veel plegtigheid plaats gehad; de rust is in het minste niet gestoord geworden.

— Den 1 januarij van dit jaar telde men op de lijst der gepensionneerden van den staat 162,175 personen, tezamen trekkende 56,735,874 franks; daaronder bevonden zich 127,011 militairen, wier pensioenen bene som van 46,603,221 francs uitmaken.

— Den 3 januarij is te Madrid H. K. H. *doña Louisa Charlotta*, gemalin van *don Francisco de Paula*, van eene infante bevallen, die de namen van *Maria Christina Isabel* ontvangen heeft.

— Eenige kantons van het koninkrijk Murika, in Spanje, zijn door eene verbatende menigte vliegen, paulina geheten, verwoest. De oogst is in de landen, werwaarts deze insecten te raman vloegen, verkoren.

— Het *Journal de Paris* deelt heden de volgende berigten uit Konstantinopel mede, welke het gouvernement, onder dagtekening van den 29 mei zou hebben ontvangen.

« Het egyptisch leger heeft thans werkelijk den terugtogt aangenomen, en zal waarschijnlijk omtrent het midden der volgende maand den Taurus zijn overgetrokken. *Ibrahim* heeft den 24 dezer *Katalia* verlaten.

Graaf Orloff erkent gereedelijk, dat, daar de vrede gesloten is, de russische expeditie geheel zonder doel is geworden. Men verwacht dus, dat dezelve den Bosphorus zal verlaten, zoodra de graaf *Lieven*, die eenen togt in Klein-Azie heeft ondernomen, om zich van den terugtogt van het egyptisch leger te overtuigen, te Konstantinopel zal zijn wedergekeerd.

Intusschen zijn de russische officieren der genie, die met eene bijzondere zending in de Dardanellen belast waren, teruggeroepen, en de turksche loodsen, die het eskader bij deszelfs aankomst had aan boord genomen, zijn aan wal gezet. De *Moniteur Ottoman* heeft onderscheidene officiële stukken publiek gemaakt, welke het sluiten van een definitief traktaat bevestigen.

Het fransche eskader had zich steeds in de wateren van Smyrna opgehouden, en het scheep dat het engelsche eskader zich tot nu toe niet aan hetzelfde had aangesloten.

1 — De fransche scheepsmagt in de Levant, onder de bevelen van den contre-admiraal *Hugon*, is aldus zamengesteld: de *Suffren* van 90 stukken; de *Duquesne* van 86; de *Marengo* van 74; de *Superbe* van 74; de *Nestor* van 74; de *Ville de Marseille* van 74; de *Iphigénie*, fregat van 60 stukken; de *Argonie* van 60; de *Melpomène* van 60; de *Galathée* van 46; de *Ariane*, korvet van 32 stukken; de *Cornelia* van 28; de *Egle* van 18; de *Palmyre*, brik van 20 stukken; de *Dragon* van 20; de *Grenadier* van 20; de *Dupetit-Thouars* van 10; de gabarre *l'Astrolabe* van 14 en de *Lamproie* van 14. Mogten de omstandigheden zulke vorderen, dan zal die vloot nog met andere bodems, die reeds zeilree liggen, versterkt worden.

— De fondsen waren heden (17 juni) genoteerd: de 5 pCt. kont. 103,95; op tijd 104,00; de 3 pCt. kont. 77,80 op tijd 77,95; Nap. renten kont. 91,50; op tijd 91,75; Sp. perpet. 78,1/2.

Men meldt uit Provence, dat men aldaar sedert eenigen tijd Bijbels, Psalmboeken en nieuwe Testamenten, alles in het fransch, in omloop ziet. Men geeft dezelve, ofschoon vrij goed gedrukt, voor eenen geringen prijs. De Bijbels schijnen van de vertaling van *Le Maître de Sacé* te zijn, ten minste zij voeren dien naam. Maar het is opmerkelijk, dat men er de boeken van *Judith*, der Wijsheid, den Ecclesiasticus of Prediker, der Machabéën en een gedeelte van *Daniel* heeft uitgelaten. Deze nu zijn juist de boeken, welke de protestanten niet aannemen. Dus is de protestantsche invloed daar oogenschijnlijk zichtbaar. Het nieuwe Testament op zich zelve is, volgens de overzetting van *Ostervald*, protestantsch leeraar, die bij zijne partij eenigen naam gehad heeft en in het jaar 1747 overleden is, nalatende eene uitgave van den Franschen Bijbel van Genève en andere werken. Waarop in een katholijk land die gezocht voorkom aan de vertaling van een protestant gegeven? Het valt bezwaarlijk daarin niet eene betrouwing van den ijver der bijbelgenootschappen te zien, welke zulke propaganda naar allen kant uitstrekken. Die boeken worden naar de collegien gezonden, waar men dezelve bijna voor niet te koop biedt. De jonge lieden komen in bekooring om voor 50 stuivers eenen goed gedrukten Bijbel te hebben; voor 12 stuivers het Psalmboek, de Spreuken, den Ecclesiasticus en *Isaias*; voor 10 stuivers het nieuwe Testament. Men hoort ongetwijfeld daardoor protestantsche denkbeelden in te prenten; de weglating der door de protestanten verworpen boeken en de keuze der overzetting van *Ostervald*, geven dit genoeg te kennen. Moet men gelooven dat de minister van openbaar onderwijs en de inspecteur generaal der lagere scholen aan deze uitgave van boeken niet vreemd zijn? Wat hiervan ook zijn moge, de pastoors, de ouders, de hoofden van onderwijs moeten trachten zoodanige lezingen van diegenen, welke aan hen zijn toevertrouwd, af te keeren. Men beklagt zich over het proseljëtismus der katholieken, maar wat zal men zeggen van dat gemeinsde proseljëtismus der protestanten, die onder den naam van eenen katholieken half protestantsche Bijbels verspreiden. Is dat niet zijne wereld bedriegen? (Ami.)

— Er zijn thans in Engeland 413 katholieke kapellen, daarvoor begrepen de 8 van het land van Wallis en de 3 van Jersey, van Guernesey en van het eiland van Man. Er zijn er 54 in Schotland. Dus in het geheel 467 in Groot-Brittannië. Er zijn op dit oogenblik in Engeland meer dan 70 nieuwe katholieke kapellen. Den 16 december II. is te Perth, eene belangrijke stad, eenige mijlen van Edimburg, eene nieuwe kapel geopend. De hoog-waardige heer *Scott*, vikaris apostoliek van het Westen, was tot het verrigten dezer plegtigheid te Perth gekomen. In Engeland heeft men, te Wit-Bronswick, eene kapel geopend, en de eerw. heer *George Spencer*, broeder van lord *Althorp*, zal met deze nieuw ontluikende congregatie belast worden. De heer *Spencer* is dezelfde, wiens bekeering eenige jaren geleden, zoo veel gerucht maakte. Hij is te Rome gaan studeren, alwaar hij priester gewijd is. Dit jaar zijn er twee nieuwe kapellen geopend, de eene te Dublin, Weitland-Row, op Paaschdag; de andere te Grantham, in het district van het zuiden, in Engeland. De markgraaf van *Bristol* heeft een terzels en bijna 2,000 pond sterling gegeven om te Brighton eene

kapel te bouwen. Den 17 maart is doctor *Blake* tot katholieken bisschop van Dromore, te Newry, gewijd, door doctor *Kelly*, primaat van Ierland, geadsisteerd de bisschoppen van Clogher en Kilmore. Het noordelijk district in Engeland had eenen coadjutor, den eerw. heer *Joannes Briggs*, missionsaris te Chester; zijne hulpe waren aangekomen en hij moest door den hoogw. heer *Pencusik*, vikaris apostoliek van dat district, gewijd worden. Men is er ongetwijfeld op bedacht om aan den overledenen heer *Gradwell*, coadjutor van den vikaris apostoliek van Londen, eenen opvolger te geven. De eerw. heer *Augustinus Myddonald*, rector van het schotsche collegie te Rouaau, is aldaar den 3 januarij ll., in den ouderdom van 73 jaren, overleden. Hij was in dien post den eerw. heer *M'Pherson*, in 1826, opgevolgd. Men schrijft zijnen dood daaraan toe, dat hij, ofschoon ongesteld zijnde, de statien van het Jubilé heeft willen doen. Daar er niemand in het collegie was, geschikt om de zorgen voor de kweekelingen op zich te nemen, zijn zij naar het collegie der *Propaganda* overgebracht. Men betreurt nog eenen anderen missionaris, den eerw. heer *Willem White*, den 14 november ll., in den ouderdom van 41 jaren, te Liverpool overleden. Hij had ten tijde van de verwoestingen der cholera veel jaren getoond.

Belgie.

BRUSSEL, 19 Juny.

Gisteren is ter afgevaardigden-kamer geene publieke zitting gehouden. De mededeeling van het door de commissie opgestelde antwoord-adres aan den Koning was het eenige aan de orde van den dag gestelde onderwerp. Het onder al de leden gedrukt rondzenden van dit opstel heeft de zitting overbodig gemaakt. Wij laten hetzelfde hier volgen. De discussie in openbare zitting, welke dit ontwerp moet ondergaan, zal, meenen wij, heden middag ten 12 ure, eenen aanvang nemen. De commissie heeft de overeenkomst van den 21 mei beschouwd onder het dubbel oogpunt, 1°. dat dezelve ons in het bezit van vele der in het tractaat van 15 november bedoongen stoffelijke voordeelen stelt, en 2°. dezelve geene inbreuk kan doen op de overige regten, die ons door gezegd tractaat zijn toegekend. Zie hier het ontwerp:

« Sedert het openen der zitting van 1833 hebben twee belangrijke gebeurtenissen, welke in verband staan met onze buitenlandsche staatkunde, plaats gehad.

« Het verjagen van onzen vijand uit de sterkte van Antwerpen, heeft hem eenen sterken steun ontnomen. De overeenkomst van 21 mei, door ons in het bezit te stellen van onderscheidene der materiële belangen, bedoongen bij het tractaat van 15 november 1831, heeft geen der regten kunnen te kort doen, welke wij door dat tractaat onherroepelijk hebben verworven. Indien België zich in deszelfs billijke verwachting bedrogen vond, zoude het de ten uitvoerlegging, waartoe zich de mogendheden verbonden hebben, kunnen eischen.

« Indien uw bestuur, Sire, eene gedeeltelijke ontwapening zal weten overeen te brengen met de uitwendige zekerheid van den Staat, zullen wij ons gelukkig achten de lasten des lands alzo te zien verminderen, en aan poverheid en landbouw de armen teruggeven, welke de verdediging des lands aan dezelve had ontnomen.

« Wij verheugen ons te vernemen, dat, in aanmerking nemende de omstandigheden, waarin België verkeert, den staat der geldmiddelen zeer geruststellende is.

« De kamer der vertegenwoordigers, Sire, koestert het vurigste verlangen om met Ur. Ms. bestuur mede te werken tot al de middelen, welke strekken kunnen ter ontwikkeling van de nijverheid des lands en ter uitbreiding van deszelfs handel.

« Wij vernemen met genoegen, dat reeds gunstige voorwaarden voor eenen belangrijken tak onzer nijverheid verkregen zijn, en dat wij eenen gelukkigen uitslag van de onderhandelingen tot dat zelfde einde met Frankrijk aangevangen, hopen mogen.

« De afgevaardigden des volks, Sire, zullen al hunne zorgen wijden aan de inwendige verbeteringen des lands. Het ontwerp van eenen communicatieweg tusschen de Schelde, de Maas en Rijn, de wetten op het budget en der rekeningen, die der gewestelijke en gemeentelijke organisatie, en eindelijk die op de distalleerderijen zullen met al die aandacht en al die zorg worden onderzocht, welke door zoodanige dringende bekoeften vereischt worden.

« De kamer der vertegenwoordigers, Sire, deelt in de overtuiging, welke U. M. uitgedrukt heeft, ten opzichte der grondstoffen van voorspoed, welke België bevat, en van de liberale instellingen, welke van den gevorderden staat van deszelfs beschaving getuigen. Wij beseffen hoe belangrijk het is om aan dezelve door onze vereenigde pogingen en met de hulp der Voorzienigheid, eene wijze en vaste leiding naar eene gelukkige toekomst te geven. Aldus zullen de belgische nationaliteit en de troon Ur. Ms., welke de lichtste en dezer nationaliteit is, al meer en meer bevestigen.»

RAIKEM, *President.*

DE FOÏRE, *Rapporteur.*

— De baron de *Stassart* heeft eenen brief in de *Emancipation* doen plaatsen, waarin hij ten stelligste een artikel tegenspreekt, dat dazer dagen in het *Journal du Commerce de Paris* voorkomt, waarin gezegd wordt, dat hij aan den heer *Barthe* zou verzocht hebben, om in zijne hoedanigheid van fransch burger, hersteld te worden.

— Te Gent is den 16 dezer voor het eerst van Brussel aangekomen, de nieuwe engelsche diligence; zij had de weg in minder dan 3 uren afgelegd; men bewondert algemeen derzelve smaakvolle inrigting.

— Het inlische dagblad *le Politique* vermeldt, dat voor eenige dagen reeds een vaartuig met steenkolen geladen, van Spring naar Roermonde is vertrokken, en de vesting Maastricht zonder eenige hindernis gepasseerd. Het zegt, hetwelk aldaar hij voorraad, tot dat het tarief van Mainz op de Maasvaart meer nauwkeurig zal zijn toepasselijk gemaakt, wordt geheven, bedraagt nagenoeg vier centen per ton.

— Op den 16 dezer is te Namen de nieuw benoemde bisschop, Mgr. *Barret*, met de meeste plegtigheid ingewijd.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 21 Juny.

Den 17 dezer heeft de hoog eerw. heer *Antonius Antonucci*, vice-superior der hollandsche zending, in de hoofdstad Amsterdam een begin gemaakt met het H. Sacrament des Vormsels te bedienen, achterevoelgelyk in alle R. K. kerken aan alle personen van 16 jaar en daarboven; naar men verneemt zijn er onderscheidene kerken in die hoofdstad, alwaar over de 1600 personen zijn die dit H. Sacrament nog ontvangen moeten.

— Te Amsterdam is den 18 dezer, in den ouderdom van ruim 69 jaren, overleden jonkh. mr. *Andries Adolf Deutz van Assendelft*, lid van de eerste kamer der staten-generaal, van de ridderschap van Holland en van den raad der stad Amsterdam, alsmede ridder van de orde van den Nederlandsche Leeuw.

— De heer kolonel *Kobpmann* is in de residentie aangekomen.

— Naar men verneemt wordt aan de nog met verlof gaande manschappen, thans reisgeld en vrije passage aan de veenen verleend.

— Uit de thans uit Middelburg en Vlissingen ingekomen opgaven blijkt, dat, behalve een klein aantal zieken, die nog in Frankrijk achtergebleven zijn, thans al onze, aldaar gevangen gehouden landgenooten op den vaderlandschen bodem zijn terug gekeerd. Het geheel getal bedraagt 100 officieren en 4077 manschappen.

— Omtrent den brand in de veenen der provincie Groningen leest men thans het volgende bericht:

« Pekel-Aa, den 13 Junij 1833.

« Schrikbarend en ten hoogste nadeelig was voor onze veenkolonie de dag en de daarop volgende nacht van eergisteren. Een hevige en aanhoudende storm uit het zuid-westen deed het hier en daar in de boekweit-velden nog in het verborgen smelende vuur ontwaken, en daar alle veenstof door de buitengewone langdurige droogte ligt ontvlambaar geworden was, zoo zijn bijna al de hooge veenen en dalgronden in de beide gemeenten Oude en Nieuwe Pekel-Aa, en het belendende gehucht Hoorn (gemeente Wedde) door het vernielende vuur overgelopen, en de zoo groote voorraad van ouden en ook meestendeels allen nieuwen turf is eene prooi der vlammen geworden! Tevens is bijna al de in de veenen gezaaide boekweit verteerd; zelfs is van eene menigte rogge-akkers en bouwten niet alleen de vrucht, maar ook het land zelf, zeer beschadigd geworden. De huizen, welke dicht aan de veenen staan, zijn met moeite behouden, doch verscheidene, door de armoedigste klasse bewoonde veenhutten zijn eene prooi der vlammen geworden. Den ondsten menschen heugt niet zoo een verschrikkelijke brand. Het vuur vloog 100 tot 200 schreden ver, en waar het neder viel ontstond dadelijk nieuwe brand en verwoesting; terwijl de algemeene welwillendheid bijna niets tegen deze vuurwoede vermogt. Het is te verwonderen, dat slechts één mensch het leven er bij verloren heeft, zijnde een meisje van 16 jaren, wonende in de Oude Pekel-Aa, hetwelk den volgenden dag geheel onkenbaar werd wedergevonden. Verblijdend is het echter voor den menschenvriend, te vernemen, dat het in dezen nacht en akeligen nacht niet aan menschen ontbrak, die niet alleen uitmuntten in getrouwe pligtsbetrachting, ter blussching van den brand en ter berging van goederen, maar dat het ook niet mangelde aan dezulken, die met geyaar van hun eigen leven, dat van anderen behouden hebben. — Op het naburige stads kanaal moet de veenbrand ook geweldig gewoed hebben en de daardoor veroorzaakte schade niet minder groot en aanzienlijk zijn.»

« Omtrent de soortgelijke ramp in het schoutambt Hardenberg en aan de Dedemsvaart vindt men in de *Overysselsche Courant* een breedvoerig bericht, waaruit blijkt, dat men het ontstaan van den brand aldaar insgelijks toeschryft aan het andere zonnuttige en voordelinge verbranden van het veenland door de

